

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie dotyczące wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych
C-659/13 i C-34/14 C&J Clarks International Ltd i Puma SE w odniesieniu do środków
antydumpingowych dotyczących przywozu obuwia pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i
Wietnamu**

(2019/C 405/07)

A. Kontekst

Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 ⁽¹⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzących z Wietnamu i ChRL, wynoszące od 9,7 % do 16,5 %, na okres dwóch lat.

Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008 ⁽²⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone wobec przywozu niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz wysyłany ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.

W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r. Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009 ⁽³⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków.

Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd zaskarżyli rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd).

Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie* ⁽⁴⁾ oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 *Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie* ⁽⁵⁾ Sąd odrzucił te zaskarżenia.

Skarżący odwołali się od tych wyroków do Trybunału Sprawiedliwości.

Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P *Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie* oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P *Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie* („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił wyroki Sądu. Trybunał Sprawiedliwości uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim stwierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 384/96 ⁽⁶⁾ złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ EU:T:2010:67

⁽⁵⁾ EU:T:2010:68

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).

⁽⁷⁾ EU:C:2012:53, pkt 36 i EU:C:2012:710, pkt 29 i 32.

Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. Trybunał uznał, że Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w [rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006]. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 [rozporządzenia (WE) nr 1472/2006], która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jednego przedsiębiorcę chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – tą samą stawką ⁽⁸⁾.

W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 w zakresie, w jakim odnosi się ono do skarżących.

Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na wyżej wskazane orzecznictwo przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

W dniu 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE ⁽⁹⁾ Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96.

Odnosnie do sprawy C-571/14, Timberland Europe, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.

W związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 ⁽¹⁰⁾.

W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych cel antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia, które doprowadziło do wprowadzenia ostatecznych środków rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006.

Po otrzymaniu takiego powiadomienia Komisja miała dokonać oceny odnośnego wniosku o MET lub IT i opublikować rozporządzenie ponownie nakładające obowiązującą stawkę cła antydumpingowego, jeżeli taka istnieje.

Na tej podstawie krajowe organy celne powinny następnie podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie cel antydumpingowych w odniesieniu do danego wniosku.

B. Wniosek o zwrot w przypadku Eurotransit B.V. oraz First Precise Trading Limited

W dniu 25 marca 2019 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, niderlandzkie organy celne powiadomiły Komisję o wniosku przedłożonym przez jednego importera – Eurotransit B.V. – dotyczącym zwrotu ostatecznych cel antydumpingowych zapłaconych w związku z przywozem produktu objętego postępowaniem.

W powiadomieniu tym wyjaśniono, że przedsiębiorstwo Eurotransit B.V. dokonało przywozu produktu objętego postępowaniem od First Precise Trading Limited. W powiadomieniu nie wskazano, czy przedsiębiorstwo to jest producentem eksportującym czy przedsiębiorcą. Nie wskazano w nim również adresu ani opisu dotyczącego tego, czy dane przedsiębiorstwo znajduje się w Wietnamie czy w Chinach.

⁽⁸⁾ EU:C:2012:53, pkt 42 i EU:C:2012:710, pkt 36.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).

Po dogłębnej analizie niderlandzkiego powiadomienia Komisja zauważyła, że nie odnotowała przedsiębiorstwa o wskazanej lub podobnej do „First Precise Trading Limited” nazwie, które złożyło formularz wniosku o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu.

Z powyższego wynika, że ostateczne cła antydumpingowe nałożone na mocy obowiązujących środków miały zastosowanie do przywozu obuwia pochodzącego od First Precise Trading Limited w zakresie, w jakim przedsiębiorstwo to znajduje się w Wietnamie lub w Chinach i w zakresie, w jakim przedsiębiorstwo to faktycznie wywoziło produkt objęty postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, które to dochodzenie doprowadziło do wprowadzenia przedmiotowych środków.

Z tych samych powodów wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 *C&J Clark International Limited i Puma* nie mógł skutkować uchYLENIEM CEŁ antydumpingowych nałożonych na niektóre rodzaje obuwia z Wietnamu i Chin.

W związku z tym Komisja stwierdziła, że odpowiedni wniosek o zwrot przedłożony przez Eurotransit B.V. nie powinien zostać pozytywnie rozpatrzony, ponieważ ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 nie zostały unieważnione w odniesieniu do First Precise Trading Limited.

C. Uwagi od zainteresowanych stron po ujawnieniu ustaleń

Powyższe ustalenia i wnioski ujawniono wszystkim zainteresowanym stronom, włącznie z Eurotransit B.V. Stronom tym wyznaczono rozsądny termin na przedstawienie uwag.

Tylko Eurotransit B.V. przedłożyło uwagi po ujawnieniu ustaleń. Przedsiębiorstwo to wyjaśniło, że First Precise Trading Limited jest podmiotem zlokalizowanym w Chinach oraz że przywożone towary pochodziły z Wietnamu.

Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwom handlowym nie przysługują indywidualne marginesy dumpingu, a zatem nie mogły one złożyć wniosków o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego.

W każdym razie Komisja nie odnotowała, że First Precise Trading Limited złożyło wniosek o MET lub IT w trakcie dochodzenia pierwotnego.

Eurotransit B.V. utrzymywało, że nic nie wie o wietnamskim producencie eksportującym, którego dotyczy postępowanie, oraz o tym, czy złożył on wniosek o MET lub IT w toku dochodzenia pierwotnego.

Eurotransit B.V. dostarczyło jednak dane kontaktowe przedsiębiorstwa First Precise Trading Limited. Komisja skontaktowała się z First Precise Trading Limited i wezwała to przedsiębiorstwo do przedstawienia nazwy oraz danych kontaktowych jego dostawcy, a także końcowego producenta obuwia w Wietnamie. First Precise Trading Limited miało 14 dni na udzielenie odpowiedzi, ale nie przedstawiło żadnych informacji.

D. Wnioski

Mając na uwadze powyższe, stwierdzono, że odpowiedni wniosek o zwrot przedłożony przez Eurotransit B.V. nie powinien zostać pozytywnie rozpatrzony, ponieważ ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 nie zostały unieważnione w odniesieniu do First Precise Trading Limited.
